

LES

Procházím lesem a pozoruji ten krásný výhled na koruny stromů, tak tak koukám na ten výhled, neuvědomuji si, že právě stojím na čerstvých narušených listech různých barev. Je tu čerstvý vzduch, a tak tak sedu, slyším ptáci zpěv. Připomíná mi to den, kdy jsem tu procházela s rodiči. Narazila jsem i na starou krásně zbarvenou borovici, můj pohled se na ní chvíli zastavil. V tu chvíli jsem cítila zistotu a bezpečí, že se mi v přírodě nic nestane. Když už jsem pohled z borovice odvrátila, došla mě srnka, která pěkně pobíhala mezi stromy. Poté jsem zahlédla veverku ~~3x~~ žaluďem v puse. Už jsem pomalu u konce lesa a chodím po krásně narušeném listí na cestičce, po které chodím vždy, když tento les navštívím. Ne, želby pro mě ostatní cesty nic neznamenal, ale jen jsem si oblíbila svou trasu, po které vím, že nezabloudím. A když už jsem na samotném konci lesa, uvědomuji si, že mi tato procházka zůstala celý den. Příroda pro mě znamená pocit klidu a pohody.

